

(1618) “वीर विक्रान्तौ” (X-चुरादि:-1903. अक. सेट्. आत्म.)

आगर्वीयः, अदन्तश्च । ‘—शौर्ये’ इति वोपदेवः ।
वीरकः-रिका, विवीरयिषकः-षिका ; वीरयिता-त्री, विवीरयिषिता-त्री ;
वीरयन्-न्ती, विवीरयिषन्-न्ती ; इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि चौरादिक-
कीटयतिवत् (194) ज्ञेयानि । ल्युटि-वीरणम्=कटार्थो द्रव्यविशेषः ।

(1618-A) “वुख चलने”

(भ्वादिः सक. सेट्.पर.) इति काशकृत्स्नेन पठ्यते ।

“वखिः, वुखुः, वोखनम्, वोखनीयम्—’ चत्वारः कम्पनेऽर्थे” इति च
तत्रोक्तम् । धातुवृत्ति, क्षीरतरङ्गिण्यादिषु न पठ्यते ।

(1619) “वुगि वर्जने” (I-भ्वादि:-158. सक. सेट्. पर.)

‘—त्यागे’ इति वोपदेवः । ‘वुगि’ इति सि. कौमुदी । केचित् ‘भुगि’
इति चतुर्थोद्दि पठन्ति ।

वुङ्गकः-ङ्गिका, वुङ्गकः-ङ्गिका, वुवुङ्गिषकः-षिका, वोवुङ्गकः-ङ्गिका ;
वुङ्गिता-त्री, वुङ्गयिता-त्री, वुवुङ्गिषिता-त्री, वोवुङ्गिता-त्री ; इत्यादीनि रूपाणि
सर्वाण्यपि भौवादिककुण्ठतिवत् (209) ज्ञेयानि । ल्यपि-परिवुङ्ग्य ।

(1620) “वृक् आदाने” (I-भ्वादि:-92. सक. सेट्. आत्म.)

‘—अदने’ इति पाठान्तरमिति क्षी. टीका ।

वर्ककः-र्किका, वर्ककः-र्किका, विवर्किषकः-षिका, वरीवृक्कः-र्किका ;

वर्किता-त्री, वर्कयिता-त्री, विवर्किषिता-त्री, वरीवृक्किता-त्री ;

— वर्कयन्-न्ती, वर्कयिष्यन्-न्ती-ती ; —

वर्कमाणः, वर्कयमाणः, विवर्किषमाणः, वरीवृक्यमाणः ;

वर्किष्यमाणः, वर्कयिष्यमाणः, विवर्किषिष्यमाणः, वरीवृकिष्यमाणः ;

वृक्तिम्-तः, वर्कितः, विवर्किषितः, वरीवृक्तिः-तवान् ;

वृक्-वृकौ-वृकः ;

इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिकगर्जतिवत् (422) ज्ञेयानि । ^२वृक्:

1. यङन्ते ‘रीगृदुपधस्य च’ (7-4-90) इत्यभ्यासस्य रीगागमः ।

2. ‘इगृपधज्ञाप्र्रीकिरः कः’ (3-1-135) इति कप्रत्ययः । वृक्: मृगविशेषः,

आयुधजीविसंघविशेषश्च ।